

Folketingets Miljø & Planlægningsudvalg
Miljøministeren Karen Ellemann

Skanderborg, den 4. marts 2011

Skattemæssig værdiansættelse af vandselskaber – hårdknude

DANVA og FVD undrer sig over, at Skatteministeriet på trods af dialog med relevante aktører og disse konkrete forslag til modeller – ikke kan pege på en model, der honorerer de politiske signaler ved vedtagelsen af skattepligten for vandselskaberne. Vi er tilsyneladende tilbage ved udgangspunktet fra sommeren 2010; en pixi-vejledning baseret på forudsætninger, der ikke afspejler vandsektorens kendetegn og ikke virkeliggør politikernes ønske. Dette finder vi utilfredsstillende og opfordrer derfor til, at politikerne løser hårdknuden. Sidst i brevet er der nogle tanker om mulige løsninger. Skatteminister vil i øvrigt blive anmodet om et møde desangående.

Baggrund

Som følge af Vandreformen (lov nr. 460/2009 og lov nr. 469/2009) er vandselskaberne – uanset ejerform – blevet skatteobjekter. Der blev givet flere politiske signaler i forbindelse med lovenes vedtagelse; dels i lov-bemærkningerne dels i form af ministerbesvarelser under udvalgsbehandlingen. På et møde mellem branchen og departementschefen i Skatteministeriet, 01.07.2010, blev det meddelt, at der ikke var ændret på disse signaler.

DANVA anbefalede en arbejdsgruppe under Miljøministeriet i 2009, at SKAT blev inviteret til at deltage i arbejdet med udarbejdelsen af et pris- og levetidskatalog, som i dag indgår i prismyndighedens/Forsyningssekretariatets værdiansættelse af vandselskaberne. Resultatet blev, at SKAT deltog som observatører. Det var først 03.06.2010, at foreningerne blev informeret om den konkrete model, som SKAT agtede at bruge til at fastsætte den skattemæssige værdi, som bl.a. er afgørende for afskrivningsmuligheder og skattebetalingen. Reaktionen på informationsmødet 03.06.2010 fra vandsektoren og revisionsbranchen var en stærk undren – såvel i forhold til den hidtil manglende dialog om modellen som i relation til de opstillede forudsætninger for denne.

Vi påskønner, at der, med afsæt i det omtalte møde med departementschefen, har været to dialogmøder mellem SKAT, revisorbranchen (FSR) og vandsektoren. På det første møde, 15.09.2010 præsenterede FSR en alternativ model, som revisorerne mente kunne honorere de politiske signaler. Vandsektoren tilbød at ville finansiere en "tryk-prøvning" af modellen, såfremt at SKAT ville tilkendegive, at de kunne tilslutte sig modellens principper. Efter 2½ måned meddelte SKAT telefonisk, at de fastholdt den oprindelige model (DCF-model) – men de ville gerne drøfte evt. justering af delelementer, hvilket blev gjort 17.12.2010. I forbindelse med mødet 17.12.2010 blev SKAT præsenteret for et notat dateret 24.11.2010 fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Notatet omhandlede den regnskabsmæssige behandling af vandselskabernes pligter i henhold til Årsregnskabsloven, og bl.a. afkastkravet var behandlet intenst. Afkastkravet har en direkte betydning for værdiansættelsen af en virksomhed. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tilkendegav i notatet, at der var argumen-

ter for at lade afkastkravet for monopolvirksomheder, der forsyninger under hvile-i-sig-selv, være nær nul procent. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at risikotillægget reelt er nul for sådanne virksomheder.

Vi opfordrede inderligt SKAT til at tænke nøje over notatet og uddybningerne fremført af FSR på mødet. Forningerne meddelte samtidigt SKAT, at SKAT i januar 2011 kunne meddele hvilke justeringer i DCF-modellen, de fandt det interessant at arbejde videre med. Vandsektoren tilbød at ville – såfremt det bevæger sig tilstrækkeligt langt mod sektorens interesserer – sikre, at der blev lavet en ”trykprøvning” blandt medlemmer. SKAT konkluderede dog på mødet, at de ikke ville justere afkastkravet i den grad, som sektoren ønskede.

Uløste problemer

Det er vanskeligt for os at forstå, at embedsværket ikke skal sandsynliggøre overfor sin minister og forligskredsen, at deres måde at udmønte lovingen på giver det af politikerne ønskede resultat. Se evt. bilaget, hvor der er en oplistning af centrale politiske udmeldinger.

”Bevisbyrden” er faktisk vendt om. Vandsektoren skal sandsynliggøre, at den anviste model ikke kan honorere de politiske udmeldinger. Dette har branchen gjort i forhold til den oprindelige model og dens forudsætninger. Vi finder det dog stærkt utilfredsstillende, at andre end SKAT skal finansiere sådanne konsekvensberegninger – og dette evt. i flere omgange.

SKATs brug af Selskabsskattelovens § 5D er tilsyneladende meget omtvistet blandt skatteretseksperter. Såvel ordlyden som lovbemærkninger til § 5D synes at lægge op til, at det er handelsværdien for de enkelte aktiver, der skal lægges til grund ved fastlæggelsen af de skattemæssige indgangsværdier for driftsmidlerne. Der står således i lovbemærkningerne, at selskaber skal stilles som om, de har erhvervet aktiverne på sædvanlige handelsvilkår på tidspunktet for overgangen til beskatning. SKATs udgangspunkt er, at der fokuseres på selskabet som én samlede enhed.

Det relevante for vandsektoren og forbrugerne er, at man har en værdisætning, som muliggør, at selskabet kan gå ud og genanskaffe det samme anlæg – såfremt at det måtte være nødvendigt. Der er dog flere skoler inden for værdisætning – og POLKA-værdierne fastlagt til brug for Forsyningssekretariatet er netop udtryk for, at man har forsøgt at finde et kompromis.

SKAT har tilkendegivet en uvilje i relation til at tage afsæt i værdier, som en anden offentlig instans benytter, nemlig POLKA-værdier. Betragtningen bag er tilsyneladende, at den skattemæssige værdisætning skal være baseret på den fremtidige indkomst. Vi har indtil videre ikke kunnet finde et sted, hvor dette er fastslået.

Tanker om mulige løsninger

Som vi forstår det, har SKAT allerede i første halvdel af 2010 haft deres oprindelige model til ”godkendelse” i Skatterådet. Dette opfatter vi som værende en barriere for, at SKAT har kunnet være specielt konstruktiv, fleksibel og åben i processen med FSR og vandsektoren i anden halvår af 2010.

Vi finder det altafgørende, at Skatteministeriet vedstår sig sin centrale rolle i forbindelse med virkeliggørelsen af de politiske signaler. Såfremt at embedsmændene vurderer, at der ikke er overensstemmelse mellem signalerne og lovgivningen – så er det efter vores opfattelse deres opgave at synliggøre dette.

Det kan også overvejes, om der kan ske en ændring af eksisterende, omtvistede fortolkninger og praksis i et sådant omfang, at SKAT mener, at de kan medvirke til at virkeliggøre de politiske ønsker.

Et yderligere alternativ er, at almene vand- og spildevandsforsyninger under visse forudsætninger ikke skal være skattepligtige. Dette var tilfældet før Vandreformen og vil afspejle, at der fortsat er tale om en sektor, der er baseret på et hvile-i-sig-selv-princip. I 2008 argumenterede vi i øvrigt for, at såfremt at vandselskabernes skulle være skatteobjekter – så skulle de håndteres som almene foreninger o.lign. – men det var SKAT ikke lydhør overfor.

Da vandselskaberne lige nu er i gang med deres selvangivelser for 2010, og der ikke er nogen særlig vejledning fra SKAT til vandselskaberne, har DANVA og FVD valgt at anbefale sine medlemmer at tage afsæt i POLKA-værdierne. Såfremt at anvendelsen af POLKA giver SKAT anledning til at reagere, må det vurderes, hvorvidt der skal køres en række prøvesager.

Med venlig hilsen

Tove Bakke Laursen
Formand DANVA

Ole Wiil
Landsformand FVD

BILAG

BESKATNING AF VANDSELSKABER – POLITISKE SIGNALER

- Hvile-i-sig-selv princippet gælder fortsat – selv om der er indført prisloftsregulering, se Vandforsyningsloven og Betalingsreglerne for spildevandsforsyningsselskaber. Dermed er det ikke muligt over længere perioder at optjene et overskud i selskaberne. Eventuelle ekstraordinære effektiviseringsgevinster er via prisloftsreguleringen bundet til anvendelse til netop de formål, man politisk har ønsket, at sektorens midler skal gå til.
- Der er ikke indregnet plads til forrentning af egenkapitalen i prisløftet, jf. Bek. 143/2010, så der er ikke lagt op til, at der skal være et investeringsincitament for ejerne.
- Det politiske ønske er, at midlerne skal forblive i vandsektoren, jf. beskatningsprocenten på 40% / 60% i Stoploven, lov nr. 931/2009.
- I lovbemærkningerne er det tilkendegivet, at indførelsen af skattepligten ikke vil have nogen økonomisk konsekvens for det offentlige. Der forventes nemlig ikke, at vandselskaberne får et overskud på hverken kort eller mellemlang sigt som følge af forslaget om skattepligt. Der vil evt. kunne opstå merprovenu på lang sigt hos selskaberne, som de – medmindre de nedjusterer deres vandpriser – skal betale skat af.
- På lang sigt vil der kunne opstå et provenu for det offentlige på 0,1 mia. kr. årligt, jf. punkt 3.3 i de almindelige bemærkninger
- Vandselskaberne vil kunne investere sig ud af skattepligten, se svar på spm. 5, lovforslag 150/151.
- Vandsektorloven blev præsenteret med den hensigt, at potentialet i sektoren skulle komme forbrugere til gavn, og med et ønske om på sigt at nedbringe omkostningerne for netop forbrugere. Nødvendiggørelse af opkrævning til skattebetaling harmonerer således dårligt hermed.